

→ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

- ✓ οι συμβαλλόμενοι διακλύουν με αμοιβαίες υποχωρήσεις μια φαινοεικία τους ή μια αβεβαιότητα για μία έννομη σχέση (συμβιβασμός του αστικού δικαίου)
 - * έννομη σχέση οποιουδήποτε είδους, όχι αναλαστροτρίωτη ή ανεπίδεκτη διαθέσεως
- ✓ σύμβαση ενδοτική, υποσχετική, αμφοτεροβαρής, αιτιώδης, κατ'αρχήν άτυπη
 - * μπορεί ο συμβιβασμός να είναι και σύμβαση "υποσχετική άμα και εκποινητική"
 - * κατ'άραη γνώμη → είναι διαπιστωτική δικαιοπραξία που επαναρρυθμίζει αθέβαια ή φαινοικονόμενα σημεία
 - * παρην αντίθετης συμφωνίας, ο συμβιβασμός δεν έχει ανανεωτικό χαρακτήρα
- ✓ για την κατάρτιση έγκυρου συμβιβασμού → απαιτείται ικανότητα για δικαιοπραξία των συμβαλλομένων
- ✓ τύπος απαιτείται όταν επιβάλλεται από την αιτία του συμβιβασμού ή όταν στον συμβιβασμό περιέχεται δήλωση βουλήδεως που υπόκειται σε τύπο
- ✓ η σύμβαση του συμβιβασμού μπορεί να είναι άκυρη / ακυρώσιμη
 - * όμως → η πράξη ως προς το σημείο που θεωρήθηκε αθέβατο / διαφαινοικονούμενο δεν θεμελιώνει λόχο ακυρώδεως
- ✓ τα μέρη δεν μπορούν να επανέλαθουν στις διευθετημένες έννομες σχέσεις τους
- ✓ με τον συμβιβασμό → δημιουργείται ανατφελτική ένσταση, που προβάλλεται σε κάθε στάση της δίκης

• διαίρεση συμβιβασμού

- ✓ Α.κ. 872
- ✓ πρόκειται για ακυρωδία (Α.κ. 154)
- ✓ δικαίωμα ακυρώδεως έχουν και οι δύο συμβαλλόμενοι
- ✓ "θεωρία του δικαιοπρακτικού θεμελίου"
- ✓ "έχονότα" → πραχματικά / νομικά

→ ΑΦΗΡΗΜΕΝΗ ΥΠΟΣΧΕΣΗ / ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΧΡΕΟΥΣ

- ✓ ο οφειλέτης υπόσχεται / αναγνωρίζει χρέος, έτσι ώστε να γεννιέται ενόχη μεταξύ των μερών, ανεξάρτητα από την αιτία του χρέους (Α.Κ. 873 → θετική αναγνώριση)
 - * βασική και εξωτερική σχέση
 - * υπάρχει αιτία, αλλά έχει αποσπασθεί από τη σχέση αυτή
 - * τα ελαττώματα της αιτίας δεν επηρεάζουν κατ'αρχήν το κύρος της σύμβασης
 - * όμως: → είναι άκυρη η σύμβαση όταν η αιτία συνιστά αισχροκερδή δικαιοπραξία / όταν αφορά παίχνιο ή στοίχημα
 - * κρατούσα γνώμη → το παράνομο / ανήθικο της αιτίας δεν επιδρά στο κύρος της σύμβασης
 - * Α.Κ. 875
- ✓ σύμβαση ενόχη, υποσχετική, ετεροβαρής, μονομερώς τυπική
 - * τύπος (Α.Κ. 873α') → στον συστατικό τύπο του εγγράφου υποβάλλεται μόνον η δεστική δήλωση του οφειλέτη
 - ↳ αντίθετα, η δήλωση αποδοχής του δανειστή γίνεται κατά οποιονδήποτε τρόπο
 - ↳ διαφοροποιήσεις ως προς τις Α.Κ. 874, 875
- ✓ Α.Κ. 873 β' → **αμφ.** ερμηνευτικός κανόνας / πραγματική κατάρτιση της σύμβασης
- ✓ ο υποσχεθείς / αναγνωρίσας υποχρεούται να εκληρώσει το χρέος
- ✓ εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις (Α.Κ. 335 επ., 362 επ.)
- ✓ η αφηρημένη υπόχρεση / αναγνώριση αποκτοεί στην ενίσχυση της βασικής σχέσης
- ✓ δυνατόν να υπάρχει και ανανέωση
- ✓ ο δανειστής έχει κατά του οφειλέτη αυτοτελή αξίωμ, τόσο από τη βασική σχέση όσο κι από την υπόχρεση / αναγνώριση
- ✓ ναι μεν η εκπαίρωση της αφηρημένης οφειλής έχει δε απόσβεση της οφειλής από τη βασική σχέση, όμως η εκπαίρωση της οφειλής από τη βασική σχέση δεν έχει σε απόσβεση της οφειλής από την αφηρημένη υπόχρεση / αναγνώριση
 - * στην τελευταία περίπτωση, όπως και στην περίπτωση που η βασική σχέση είναι άκυρη, ανύπαρκτη... κλπ → ο οφειλέτης της αφηρημένης οφειλής έχει κατά του δανειστή:
 - α) αξίωμ αδικαιολόγητου πλουτισμού (→ απαλλαγή από την αφηρημένη υποχρέωση)
 - β) ένσταση αδικαιολόγητου πλουτισμού (→ απόρριψη της αξίωμς του δανειστή από την αφηρημένη σχέση)
- ✓ αιτιώδης αναγνώριση χρέους

→ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ

- ✓ είναι η ωφέλεια την οποία αποκτά ο λήπτης από/εις βάρος του δότη χωρίς νόμιμη αιτία (→ γεννάται αξίωση του δανειστή & υποχρέωση του οφειλέτη για απόδοση ωφέλειας)
 - * Α.Κ. 913 → τρίτος οφειλέτης
- ✓ τα μέρη μπορεί να είναι φυσικά/νομικά πρόσωπα
- ✓ ωφέλεια (= πλούτισμός, κάθε θεατιώδη της περιουσιακής κατάστασης του λήπτη)
 - α) αύξηση του ενεργητικού της περιουσίας του λήπτη
 - β) μείωση του παθητικού της περιουσίας
 - γ) μη-μείωση του ενεργητικού / μη-αύξηση του παθητικού
- ✓ "νόμιμη αιτία διατηρήσεως της ωφέλειας"
 - * αμφ. αν είναι ενιαία / διακρίνεται ανάλογα με το είδος του αδικαιολόγητου πλουτισμού
 - * "νόμιμη αιτία" είναι οποιαδήποτε κατά το καθόλου δίκαιο επαρκής δικαιολογία διατηρήσεως του πλουτισμού
- ✓ η ωφέλεια του λήπτη πρέπει να προέρχεται από την περιουσία του δότη και να ανήκει σε αυτόν αν δεν μεσολαβούσε το δέχονός που συνιστά τον αδικαιολόγητο πλουτισμό
→ ωφέλεια του λήπτη = (πραγματική / υποθετική) απώλεια του δότη
- ✓ πρόκειται για ευνοική δέσνη ex lege που ρυθμίζεται στις Α.Κ. 904-913
- ✓ περιπτώσεις νόμιμης αιτίας ex lege:
 - α) παραγραφή αξιώσεως
 - β) απόσβεση δικαιώματος λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής / απομειωτικής προθεσμίας
 - γ) χρησικτησία
 - δ) κτήση από μη-δικαιούχο
 - ε) δεδωκεμένο
- ✓ αντιστοιχία, αμεσότητα και αιτιώδης συναφεια για την περιουσιακή μετακίνηση
 - * ωφέλεια και απώλεια να προέρχονται από το ίδιο δέχονο
 - * πρόβλημα δημιουργείται στις τριμερείς σχέσεις
- ✓ κατά την κρατούσα γνώμη, η αξίωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού είναι επικουρική = παρέχεται μόνον όταν ο δότης δεν έχει άλλες αξιώσεις κατά του λήπτη που να καλύπτουν την απαίτησή του
- ✓ άσκηση & ικανοποίηση της αξίωσης αδικαιολόγητου πλουτισμού:
 - α) εξώδικη (= εκούσια)
 - β) δικαστική (= με αγωγή / ένσταση και εκτέλεση της απόφασης)
- ✓ η αξίωση αδικαιολόγητου πλουτισμού υπόκειται σε 20ετή παραγραφή, εκτός αν προβλέπεται βραχύτερη παραγραφή από ειδική διάταξη
- ✓ ο λήπτης υποχρεούται να αποδώσει στον δότη την ωφέλειά του από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό
 - * αμφ. αν αποδίδεται το ληφθέν / η οικονομική αξία της ωφέλειας
- ✓ αποδοτέα είναι η ωφέλεια του λήπτη → δεν μπορεί να γίνει διευρυνση / περιορισμός του περιεχομένου της υποχρέωσης αποδόσεως του λήπτη, με βάση τη ζημία του δότη

- * Α.Κ. 908 → βασική ρύθμιση της ευθύνης
- * Α.Κ. 909 → περιορισμός & απόσβεση της υποχρέωσης αποδόσεως του παυτισμού
- * Α.Κ. 910 - 911 → επιτάση της ευθύνης
- * Α.Κ. 912 → ευθύνη επειδή η αιτία δεν επακολουθήσε ή έληξε
- * Α.Κ. 913 → ευθύνη του τρίτου-λήπτη του παυτισμού από χαριστική αιτία

✓ όταν υπάρχει αδυναμία αυτούσιος αποδόσεως → αποδίδεται η απεικριντική αξία του ληφθέντος κατά τον χρόνο που αυτό περιήλθε στον λήπτη

✓ σε περίπτωση εκποίησης του ληφθέντος → ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το ανταλλάγμα που έλαβε από την εκποίηση

* **αμφ.** αν στο αποδοτέα πράγμα περιλαμβάνεται το *lucrum ex re* / ή και το *lucrum ex negotio*

* **αμφ.** αν αποδίδεται μόνο το αρχικό ανταλλάγμα / ή και το κτηθέν με την αξιοποίηση του ανταλλάγματος νέο ανταλλάγμα

✓ απόδοση (φυσικών / πολιτικών καρπών) και γενικότερα ωφελημάτων

✓ απόδοση περιεχομένων

✓ Α.Κ. 909 → απόσβεση της υποχρέωσης αποδόσεως του παυτισμού, καθ' ό μέρος ο λήπτης δεν είναι πια παυσιότερος

* ολική / μερική απόσβεση

* κρίσιμος χρόνος διαπίστωσης της ανυπαρξίας παυτισμού → χρόνος επίδοσης της αγωγής

* στο άρθρο αυτό καλύπτονται τόσο η αρχική έλλειψη, όσο και η μεταγενέστερη έλλειψη του παυτισμού

✓ ο λήπτης προτείνει με ένσταση κατά της αγωγής του δότη την (ολική / μερική) απόσβεση της υποχρέωσής του

✓ στις Α.Κ. 911, 912 που επιτείνουν την ευθύνη του αδικαιοδομήτως παυτίσαντος → ο τελευταίος ευθύνεται κατά τις Α.Κ. 346, 348

* **αμφ.** αν ο λήπτης πρέπει να έχει ικανότητα για δικαιολογία / αδικολογία

✓ Η Α.Κ. 913 δεν εφαρμόζεται (και υπόχρεος σε απόδοση είναι ο λήπτης) αν η καριστική πράξη έγινε ενώ συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις επιτάσεως της ευθύνης του λήπτη κατά τις Α.Κ. 910 - 912

* ο δότης έχει ευθεία αγωγή αδικαιοδομήτου παυτισμού κατά του τρίτου

* για την ευθύνη του τρίτου → ισχύουν όσα ειπώθηκαν για την ευθύνη του λήπτη

* ο παυτισμός του τρίτου δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τον παυτισμό του λήπτη

✓ στις αμφοτεροβαρείς συμβάσεις → ισχύει η "θεωρία των 2 αξιώσεων" → υπάρχει υποχρέωση αποδόσεως του παυτισμού και για τα 2 μέρη όταν η σύμβαση είναι ανίδευστη

* τυχόν ανενεικείς λύσεις επιλύονται δια της "θεωρίας του καταλοίπου" → γίνεται σύγκριση της πραγματικής αξίας παροχής και αντιπαροχής, και αν υπάρχει διαφορά (= κατάλοιπο) → το μέρος εις βάρος του οποίου υπάρχει διαφορά έχει αγωγή αδικαιοδομήτου παυτισμού κατά του άλλου μέρους

• **ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΣΜΟΥ**

- α) **αξίωση αχρεωστήτου** = η αξίωση που έχει ο δότης αχρεωστήτης παροχής κατά του λήπτη, ως αδικαιολόγητο παρούσιμό (ευθύνη του λήπτη → Α.Κ. 911 § 1)
- * το βάρος απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων φέρει ο δότης
 - * αποκλεισμός της αξιώσεως (Α.Κ. 905 § 1, 906)
- β) **αξίωση για αιτία που δεν επακολούθησε** = η αξίωση που έχει ο δότης παροχής που έγινε για κάποιο σκοπό - ο οποίος όμως ματαιώθηκε - κατά του λήπτη, ως αδικαιολόγητο παρούσιμό (ευθύνη του λήπτη → Α.Κ. 912)
- * σκοπός → μελλοντικός, όχι παράνομος / ανήθικος
 - * το βάρος απόδειξης της συνδρομής των προϋποθέσεων φέρει ο δότης
 - * αποκλεισμός της αξιώσεως → όταν ο δότης παρακώλυσε την πραγματοποίηση του σκοπού, κατά τρόπο αντίθετο προς την καλή πίστη & κατά Α.Κ. 906
- γ) **αξίωση για αιτία που έληξε** = η αξίωση που έχει ο δότης παροχής που έγινε για σκοπό υφιστάμενο και πραγματοποιούμενο που έληξε μεταγενέστερα, κατά του λήπτη, ως αδικαιολόγητο παρούσιμό (Α.Κ. 912)
- * ομοιάζει με τις 2 προηγούμενες αξιώσεις
- δ) **αξίωση για παράνομη αιτία** = η αξίωση που έχει ο δότης για έκοπό παράνομο κατά του λήπτη, ως αδικαιολόγητο παρούσιμό (ευθύνη του λήπτη → Α.Κ. 911 § 2)
- * αμφ. αν σε περίπτωση άκυρης δικαιοπραξίας λόγω μη-τηρήσεως συστατικού τύπου υφίσταται αξίωση αχρεωστήτου / αξίωση για παράνομη αιτία
- ε) **αξίωση για ανήθικη αιτία** = η αξίωση του δότη παροχής για ανήθικο έκοπό κατά του λήπτη, ως αδικαιολόγητο παρούσιμό
- * αιτία αιδεχής, αντίθετη στα κριτήρια ήθη
 - * η ανηθικότητα της αιτίας κοιτίδα άκυρη τη δικαιοπραξία
 - * ο δότης μπορεί να έχει αξίωση : για ανήθικη αιτία / για παράνομη αιτία / αξίωση αχρεωστήτου
 - * αποκλεισμός αξιώσεως → Α.Κ. 907
 - ↳ είναι αδιάφορη η γνώση / άγνοια της ανηθικότητας
 - ↳ η Α.Κ. 907 εφαρμόζεται και όταν ο δότης αναζητεί τα καταβληθέντα με αξίωση αχρεωστήτου / η αξίωση για παράνομη αιτία
 - * ευθύνη του λήπτη → Α.Κ. 911 § 2
- στ) **αξίωση από παροχή χωρίς νόμιμη αιτία**
- * γενική αξίωση αδικαιολόγητου παρούσιμου για έλαληψη απίαι
 - * παροχή για κάποιο έκοπό, μη-πραγματοποίηση του έκοπού, παρούσιμός
 - * έλαληψη άλαης ειδικά ρυθμιζόμενης απαιτήσεως αδικαιολόγητου παρούσιμου
- ζ) **αξίωση από επέμβαση στην περιουσία άλλου** = ο λήπτης αποκτά αδικαιολόγητα (= χωρίς νόμιμη αιτία) ωφέλεια από την περιουσία / με ζημία του δότη, χωρίς για τον πορίσμο αυτής της ωφέλειας να μεσολαβήσει παροχή του δότη προς τον λήπτη
- η) **αξίωση αδικαιολόγητου παρούσιμου της Α.Κ. 1063 § 1**

• Αδικοαγόητος παυτισμός σε τριμερείς σχέσεις

✓ τριπρόσωπες σχέσεις :

α) γραμμικές

β) τριγωνικές

✓ γραμμικές σχέσεις

α) αδικοαγόητος παυτισμός και έμμεση αντιπροσώπευση

β) αλυσίδα παυτισμών

↳ όταν μόνο στη μία σχέση υπάρχει έλαλειψη νόμιμης αιτίας

↳ όταν και στις δύο σχέσεις υπάρχει έλαλειψη νόμιμης αιτίας

✓ τριγωνικές σχέσεις

α) παροχή υπερ αντισυναλλασσομένου προς τρίτον

β) παροχή τρίτου προς τρίτον

γ) παροχή στον αντισυναλλασσόμενο με μέσα τρίτου

→ ΑΔΙΚΟΠΡΑΞΙΑ

- ✓ "πράξη" = ανθρωπίνη ηθελημένη εξωτερική συμπεριφορά (ενέργεια / παραλείψη)
 - * στην παραλείψη → πρέπει το πρόσωπο να είχε δυνατότητα τρέφεως της παραλείφθειας ενέργειας, και να γνωρίζει την ανάγκη ενέργειας
 - * η παραλείψη είναι παράνομη όταν υπάρχει ειδική υποχρέωση (από το νόμο, από δικαιοπραξία, από την καλή πίστη) για κάποια συγκεκριμένη ενέργεια που παραλείπεται
- ✓ συνέπεια της απόλυτα αδίκης πράξης → είναι η υποχρέωση του πράξαντος να αποκαταστήσει τη ζημία του προσώπου που προσβλήθη ως προς το δικαίωμα ή το έννομο συμφέρον του → πρωτογενής ενοχή για αποζημίωση
- ✓ αντικειμενική αστική αδίκη πράξη ≠ αδίκημα
- ✓ Α.Κ. 914 → "αδικοπραξία" = παράνομη και υπαίτια ανθρωπίνη συμπεριφορά, η οποία προκαλεί ζημία σε άλλον
 - * αναγκαία η αιτιώδης συνάφεια (c.s.q.n.)
 - * δόλος (άμεσος, αναγκαίος, ενδεχόμενος)
 - * αμέλεια
 - α) ευσυνείδητη, ασυνείδητη
 - β) ελαφρά αφηρημένη, ελαφρά συγκεκριμένη
- ✓ απαλλακτικές ρήτρες → Α.Κ. 332: είναι δυνατόν να συμφωνηθεί αποκλεισμός της υπαιτιότητας σε περίπτωση ελαφράς αμέλειας
- ✓ για να βαρύνεται ένα πρόσωπο με πταίωμα → πρέπει να έχει ικανότητα προς καταλογισμό
 - * πρόσωπα απόλυτως ανίκανα / με μειωμένη ικανότητα / ικανά προς καταλογισμό
 - * ρυθμίζεται στα Α.Κ. 915-917
- ✓ "ζημία" = κάθε δυσμενής μεταβολή στα υλικά και άυλα αγαθά ενός προσώπου
 - α) περιουσιακή = βλάβη των περιουσιακών αγαθών ενός προσώπου
 - β) μη-περιουσιακή = ηθική βλάβη
 - ↳ θετική ζημία = η αύξηση του παθητικού ή η μείωση του ενεργητικού της περιουσίας ενός προσώπου (Α.Κ. 298 α')
 - ↳ διαφυσχόν κέρδος / αποθετική ζημία = η μη-μείωση του παθητικού ή η μη-αύξηση του ενεργητικού της περιουσίας ενός προσώπου, που θα επερχόταν με πιθανότητα κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, αν δεν μεσολαβούσε το ζημιολόγο γεγονός (Α.Κ. 298 β')
- ✓ το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως της συνδρομής των στοιχείων του αδικήματος κατά Α.Κ. 914 φέρει ο προσβληθείς και αιτούμενος αποζημίωση
- ✓ Α.Κ. 919 → "αδικοπραξία" είναι ανθρωπίνη συμπεριφορά η οποία με πρόθεση και κατά τρόπο αντίθετο προς τα χρηστά ήθη προκαλεί ζημία σε άλλον
 - * αναγκαία η αιτιώδης συνάφεια
 - * αναζητάται ο τρόπος που θα ενεργούσε σε παρόμοια περίπτωση ο μέσος εμφορώνως βεπτόμενος και ενεργών κοινωνικός άνθρωπος
 - * δεν απαιτείται ο πράκτης να γνωρίζει τα χρηστά ήθη / την αντίθεση της συμπεριφοράς του

* κατ' ουσίαν, η ρύθμιση της Α.Κ. 919 καθυπτάται από τις Α.Κ. 914 και 281

✓ το πρόσωπο δεσμεύεται από τις πράξεις του → αυτονομία της ιδιωτικής βουλήσεως
ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας

* αρχή της επιείκειας

* "αστική ευθύνη του προσώπου"

* ευθύνη του προσώπου για αλλότριες πράξεις

✓ "αποζημίωση" = η αποκατάσταση της ζημίας αλλού (→ "ενοχή προς αποζημίωση")

* (πρωτογενής) αδικοπρακτική ευθύνη προς αποζημίωση

* κατ' αρχήν πλήρης αποζημίωση

* αποκαθίσταται και η μελλοντική ζημία

* Α.Κ. 918 → εύλογη αποζημίωση από αστική ευθύνη του ανίκανου προς καταλογισμό (αρχή της επιείκειας)

↳ αμφ. αν η καταδίκη από το δικαστήριο θα είναι δυνατική/υποχρεωτική

↳ το δικαστήριο θα εκτιμήσει ιδίως την οικονομική κατάσταση των μερών, τον βαθμό ικανότητας προς καταλογισμό, το μέγεθος της προβλεπόμενης, τυχόν συντρέχον πταίσμα... κλπ

↳ είναι αντικειμενική ευθύνη

↳ είναι επικουρική ευθύνη, για την περίπτωση που η ζημία δεν μπορεί να καλυφθεί από αλλού

✓ **περιορισμός της αποζημίωσης**

α) Α.Κ. 300 → συντρέχον πταίσμα του ζημιωθέντος (ως προς την πρόκληση/έκταση ζημίας)

β) συνυπολογισμός ζημίας και κέρδους

* όταν το ζημιωθέντο γεγονός έχει ως αποτέλεσμα και ορισμένες ωφέλειες του ζημιωθέντος

* η αποζημίωση στο χέυει στην αποκατάσταση της ζημίας, όχι να καταστήσει πλουσιότερο τον ζημιωθέντα (→ "συμψηφισμός")

* "θεωρία της πρόσφορης αιτιώδους συνάφειας" → μόνο εκείνα τα κέρδη (οφέλη) συνυπολογίζονται, τα οποία θα μπορούσαν να προβλεφθούν κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων

✓ Α.Κ. 297 → κανόνας είναι η χρηματική αποζημίωση (δυνατική ή in natura)

✓ **χρηματική ικανοποίηση ηθικής βλάβης**

= το χρηματικό ποσό που επιδικόζεται στον υποστάιντα μη-περιουσιακή βλάβη που επέρχεται στην ηθική, πνευματική, σωματική, κοινωνική συγκρότηση του αδικηθέντος, ώστε να την αμβλύνει με τη χρησιμοποίηση του ποσού αυτού

* Α.Κ. 932, 59, 299, 933

* είναι αυτοτελής αξίωση έναντι της αξιώσεως αποζημίωσης

* Α.Κ. 933 → είναι ιδιόρρυθμα προσωπικά της αξίωση (φυσική ικανότητα συνειδητοποίησης)

* δικαιούχος → φυσικό/νομικό πρόσωπο

* μάλλον υποχρεωτική η επιδίκαση εκ του δικαστηρίου

* για τον υπολογισμό της → λαμβάνονται υπ' όψιν όλες οι συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης

* δυνατή η ικανοποίηση μελλοντικής και αποθετικής ηθικής βλάβης

* Α.Κ. 932 β' → ψυχική οδύνη για στενά συνδεδεμένα με τον θάνατο ηρώων

↳ αυτοτελής, ανεξάρτητη, εξ ιδίου δικαιού αξίωση

✓ παραγραφή της αξίωσης αποζημίωσης και της αξίωσης χρηματικής ικανοποίησης → Α.Κ. 937

α) 5ετία από τη γνώση της ζημίας και του υποχρέου σε αποζημίωση από τον παθόντα

β) 20ετία εφόσον δεν κωρά 5ετής παραγραφή

* "γνώση της ζημίας" = γνώση των επισημίων συνεπειών της πράξεως, χωρίς να απαιτείται και γνώση της εκτάσεώς τους

* η 5ετής παραγραφή δεν εφαρμόζεται εφ' Α.Κ. 937 § 2

✓ Α.Κ. 938 → ευθύνη για το περιεχθόν

* 20ετής παραγραφή

* αμφ. η έναρξη της παραγραφής

✓ αξίωση άρσεως & παραδείψεως της προσβολής του δικαιώματος/του εννόμου συμφέροντος

• **αδικοπραξίες νομικών προσώπων**

✓ Α.Κ. 71 α'

✓ θεωρία του βουλητικού οργάνου → ευθύνη του ν.π. από τη συμπεριφορά των οργάνων του

✓ εις ομόκληρον ευθύνη του ν.π. και του οργάνου (+ δικαίωμα αναίτησης)

• **δυσφημητικές διαδόσεις**

✓ Α.Κ. 920

✓ από και εις βάρος φυσικού/νομικού προσώπου

✓ αν οι ειδήσεις είναι αληθείς → είναι δυνατό να υπάρχει ευθύνη κατά Α.Κ. 919

✓ εκτός από υποχρέωση αποζημίωσης, υφίσταται και υποχρέωση χρημ. ικανοποίησης (Α.Κ. 932)

✓ δυνατή η παράληψη ευθύνη κατά Α.Κ. 57 επ., 914, 919

• **ευθύνη εποπτεύοντος άλλου**

✓ Α.Κ. 923

✓ νόθος αντικειμενική ευθύνη

✓ "εποπτεία" = η ρύθμιση της καθόλου συμπεριφοράς του ανήλικου/δικαστικά συμπαράστατουμένου στον εξωτερικό κόσμο

✓ αν υπάρχει και αδικοπρακτική ευθύνη του εποπτευομένου → Α.Κ. 926 (ενοχή εις ομόκληρον)

✓ εκτός από την αποζημίωση, υπάρχει και υποχρέωση χρηματικής ικανοποίησης

• **ευθύνη κατόχου ζωού**

✓ Α.Κ. 924

✓ αντικειμενική ευθύνη (από διακινδύνευση;) στην § 1

✓ νόθος αντικειμενική ευθύνη στην § 2

• **ευθύνη από πώληση κτίσματος ή άλλου έργου**

✓ Α.Κ. 925

✓ αμφ. αν είναι αντικειμενική ευθύνη (από διακινδύνευση) ή νόθος αντικειμενική

✓ είναι αδιάφορη η αιτία της πώλησης

✓ αν υπαίτιος για την πράξη είναι τρίτος → Α.Κ. 914

✓ Α.Κ. 926, 1006

• ΘΑΝΑΤΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

- ✓ αποζημίωση κατά Α.Κ. 928, 930
- ✓ οι αξιώσεις αυτές ανήκουν στους τρίτους εξ ιδίου δικαίου
- ✓ Α.Κ. 929 → για σωματική βλάβη (καρπονομητές αξιώσεις)
- ✓ περιεχόμενο "αποζημιώσεως":
 - α) νοσήλια (δικαιούχος → το πρόσωπο που εκ του νόμου υποχρεούται σε διατροφή του θύματος)
 - β) έξοδα κηδείας (δικαιούχος → ο κληρονόμος / ο υπόχρεος διατροφής)
 - γ) στέρξη διατροφής
 - δ) στέρξη υπηρεσιών } μελλοντική ζημία
- ✓ για τον καθορισμό του ύψους των αποζημιώσεων → λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές συνθήκες
- ✓ αμφ. αν από την αποζημίωση πρέπει να αφαιρείται η αξία των ωφελημάτων από την πρόωγη επαχθή στον δικαιούχο της κληρονομιάς του θύματος
- ✓ χρόνος γενέσεως της αξιώσεως → ο χρόνος θανάτου του θύματος
- ✓ η αξίωση αποσβέννυται με τον θάνατο του δικαιούχου

• βλάβη σώματος / υγείας

- ✓ Α.Κ. 929, 930, 931
- ✓ πλήρης αποζημίωση
- ✓ περιεχόμενο αποζημίωσης:
 - α) νοσήλια
 - β) κάθε επεσθούσα ζημία (θετική-αποθετική)
 - γ) μελλοντική στέρξη
 - δ) μελλοντική αύξηση δαπανών

• ΤΡΙΤΟΙ ΥΠΟΧΡΕΟΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΩΣ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ (Α.Κ. 930 § 3 → εξαίρεση από την "αρχή του συνυπολογισμού ζημίας-κέρδους")

• αφαίρεση / βλάβη πράγματος (Α.Κ. 934-936)

- ✓ αυτοδίκαιη υπερημερία για την οφειλή πράγματος που αφαιρέθηκε με αδίκημα
- ✓ αξιώσεις για τις δαπάνες (Α.Κ. 935)
- ✓ αποζημίωση κατά την Α.Κ. 936

• ΠΡΟΣΤΗΘΗ = όταν κάποιος (κύριος, προσθήδας) αναθέτει σε άλλον (υπηρέτης, προσθηθείς) τη διεξαγωγή μιας υπηρεσίας κατά τις οδηγίες του

- ✓ **έχηση βοηθού εκπληρώσεως** = όταν ο τρίτος χρησιμοποιείται από τον οφειλέτη κατά την εκπλήρωση ενόχικης του υποχρέωσης
- ✓ ευθύνη προσθηθέντος → ο προσθηθείς ευθύνεται για τις αδικοπραξίες του κατά τη διαχείριση της υποθέσεως του προστήσαντος σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις
- ✓ ευθύνη προστήσαντος → ο προστήδας ευθύνεται για τις αδικοπραξίες του προσθηθέντος
 - * η ευθύνη του προστήσαντος είναι γενήσια αντικειμενική
 - * όταν ευθύνεται και ο προσθηθείς → ισχύει η Α.Κ. 926

• Ζημία από περισσότερους

- ✓ η πρόκληση της ζημίας μπορεί να οφείλεται σε ζημιότονο δραστηριότητα περιβότων προσώπων που μπορεί να ενήρτσιν από κοινού / αυτοτελώς καθένα, συγχρόνως διαδοχικά, με αποτέλεσμα να μην είναι ευκέρης για τον ζημιωθέντα η απόδειξη τίνος προσώπου η πράξη προκάλεσε τη ζημία

✓ Α.Κ. 926

- α) κοινή πράξη περιβότων (κάθε μορφής συμμετοχή στην πράξη, αναγκαία αιτιότητα)
- β) παράληψη ευθύνη περισσότερων (αυτοτελής ευθύνη καθενός για την αποκατάσταση της ίδιας ζημίας)
- γ) συγχρονες / διαδοχικές ενέργειες περισσότερων χωρίς να μπορεί να εξακριβωθεί τίνος η πράξη επέφερε τη ζημία, ενώ κάθε πράξη ήταν από μόνη της πρόσφορη να την προκαλέσει

- ✓ ενοχή εις ολόκληρον απέναντι στον ζημιωθέντα

✓ Α.Κ. 927

- * κριτήριο της αιτιότητας (→ για τη συμβολή καθενός στην έκταση της ζημίας)
- * η αξίωση από αναγωγή υπόκειται σε εικαστική παραδρομή
- * η Α.Κ. 927 εφαρμόζεται εφόσον δεν προκύπτει κάτι διαφορετικό από την εσωτερική σχέση που συνδέει τους υπευθύνους

• Συρροή αδικηρακτικής & δικαιοπρακτικής ευθύνης

- ✓ είναι δυνατόν μια ζημιότονος πράξη / παραλείψη να συνιστά συγχρόνως παραβίαση ενοχικής υποχρέωσης και αδικηραξία
- ✓ αμφ. αν ο ζημιωθείς έχει δύο αξιώσεις / μία αξίωση που στηρίζεται σε δύο νόμιμους λόγους ευθύνης
- ✓ ο ζημιωθείς μπορεί να ασκήσει είτε τη μία είτε την άλλη αξίωση, ικανοποιείται όμως μόνο μία φορά

→ ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΣΗ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

- ✓ Ο ΟΦΕΙΛΕΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΝΕΙ ΣΕ ΤΡΙΤΟΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΣ ΒΛΑΒΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΤΟΥ, ΧΩΡΙΣ Ν ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΝΑ ΑΡΚΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΚΟΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ, ΕΝΩ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΕΙΤΕ ΑΠΟΚΤΑ ΑΠΟ ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ / ΕΙΤΕ ΓΥΩΡΙΖΕΙ ΟΤΙ Η ΑΠΟΛΟΤΡΙΩΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΒΛΑΒΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ (→ "ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΤΙΚΗ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ")
- ✓ Ο ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΣΠΗΓΕΙ ΤΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ → Η ΑΧΩΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ "ΠΑΥΛΙΑΝΗ ΑΧΩΜΗ"
- ✓ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΚ ΛΕΓΕ (ΕΞΩΔΙΚΑΙΟΠΡΑΚΤΙΚΗ) ΤΡΙΜΕΡΗ ΕΚΘΕΗ
- ✓ ΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ Α.Κ. 939 - 946
- ✓ "ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ" ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΟΙΠΑΙΤΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ (ΟΧΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΑΙΤΙΑ
 - * ΣΤΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΥΠΑΧΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ / ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΔΟΧΟΙ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΤΗ
 - * ΟΙ ΔΑΝΕΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΤΗ ΜΟΝΟ ΠΡΑΧΙΑΣΤΙΚΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΕΚΗΣΟΥΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ
- ✓ "ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ" = Η ΕΚΠΟΙΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΜΕ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΑ / Η ΜΕ ΆΛΛΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ (→ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΛΛΟΙΩΣΗ, ΚΑΤ'ΑΡΤΗΣΗ, ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ)
 - * ΟΧΙ Η ΑΝΑΛΗΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΜΕ ΥΠΟΣΧΕΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΠΡΑΞΙΑ
 - * ΟΧΙ Η ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΚΤΗΣΕΩΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ, ΟΥΤΕ Η ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑΣ
 - * ΑΜΦ. Η ΠΑΡΑΛΕΙΨΗ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΕΠΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ
 - * ΣΥΝΗΘΗ ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΣ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Α.Κ. 939 ("ΔΑΠΑΝΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΕΩΣ")
 - * ΕΙΚΟΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ (Α.Κ. 138 § 1, 2)
 - * ΕΠΙ ΑΠΟΛΥΤΗΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ → ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ Α.Κ. 939 (ΕΚΤΟΣ ΑΝ ΤΡΙΤΟΣ ΟΙΠΕΚΤΗΣΕ ΕΔΚΥΡΑ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ)
 - * ΕΠΙ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ:
 - ↳ ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ Α.Κ. 939 ΕΠ. ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΔΑΝΤΟΣ ΟΦΕΙΛΕΤΗ
 - ↳ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ Α.Κ. 939 ΕΠ. ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
 - ↳ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ Α.Κ. 939 ΕΠ. ΑΝ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΕΔΚΥΡΑ
 - * Α.Κ. 940 § 2α → ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΝΤΙΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΤ'ΑΡΧΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
 - * ΟΧΙ ΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΗΣ Α.Κ. 939 ΕΠ. ΠΡΟΣ ΒΛΑΒΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ
 - * Α.Κ. 940 § 2β → ΔΟΣΗ ΑΝΤΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
- ✓ ΑΝΑΧΑΙΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΟΛΙΕΥΤΙΚΗ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΕΙΝΑΙ Η "ΠΡΟΘΕΣΗ ΒΛΑΒΗΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΤΗ" → ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ
 - * ΑΡΚΕΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΕΙΔΟΣ ΔΟΣΗ (→ ΑΔΙΔΡΟΡΗ Η ΥΠΑΡΞΗ ΚΙ ΑΛΛΩΝ ΣΚΟΠΩΝ)
 - * "ΒΛΑΒΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ" = Η ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ, ΩΣΤΕ Η ΥΠΟΧΕΙΠΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ * (ΑΝΑΧΑΙΔΙΑ Η ΑΙΤΙΩΔΗΣ ΣΥΝΑΦΕΙΑ)
 - * ΚΡΙΘΙΜΟΣ ΧΡΟΝΟΣ → ΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΤΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ
 - ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΒΛΑΒΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΕΞΕΡΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΧΩΜΗΣ

✓ ανεπάρκεια υπολοίπου περιουσίας

* κρίσιμος χρόνος → χρόνος εκέρσεως της αχωμής

* κρατούσα γνώμη → η διάρρηξη της απαλλοτριώσεως είναι πάντοτε ολική (όχι μερική)

* αμφ. αν σε παροχή ενοχής είδους η απαλλοτρίωση του οφειλόμενου αντιπαιμάνο
συνεπάγεται ανεπάρκεια της περιουσίας του οφειλέτη / ή αν απαιτείται γενική ανεπάρκεια

✓ γνώση του τρίτου (Α.Κ. 941 § 1) ως προς όλα τα στοιχεία της Α.Κ. 939

* κατά τον χρόνο της απαλλοτριώσεως

* Α.Κ. 941 § 2 → μαχητό τεκμήριο γνώσεως

* Α.Κ. 942 → δεν απαιτείται γνώση επί απαλλοτριώσεως από καριστινή αιτία

* Α.Κ. 944, 945 → γνώση των ειδικών διαδόχων του τρίτου για τον όρο του οφειλέτη
(δεν απαιτείται και γνώση του όρου του τρίτου)

• δικαιώματα του δανειστή

α) δικαίωμα να ζητήσει διάρρηξη της καταδοχικής απαλλοτριώσεως

β) δικαιώματα και από άλλες διατάξεις (Α.Κ. 904 επ., 919... επ.)

✓ αμφ. η φύση του δικαιώματος και της αχωμής διαρρήξεως:

α) ενοχικό δικαίωμα & ενοχική-καταψηφιστική αχωμή;

β) διαπραστικό δικαίωμα & διαπραστική-αποκαταστατική αχωμή;

γ) διαπραστικό δικαίωμα & διαπραστική αχωμή;

✓ δικαστική / εξώδινή άσκηση

✓ αξιώσεις αδιαιτολόγητου παρόντος → Α.Κ. 943 § 2, 945 (20ετής παραγραφή)

✓ Α.Κ. 946 → παραγραφή (αποθετική προθεσμία);

✓ αν ο τρίτος αποδώσει εκούσια το απαλλοτριωθέν στον οφειλέτη → το δικαίωμα διαρρήξεως αποβέννυται

✓ επί περιβότερων δανειστών → καθένας έχει αυτοτελές δικαίωμα διαρρήξεως

• αχωμή διαρρήξεως

✓ αμφ. για τη φύση της αχωμής (3 γνώμες)

✓ εναχών είναι ο δανειστής προς βάσιν του οποίου έγινε η καταδοχική απαλλοτρίωση

✓ επί περιβότερων δανειστών → καθένας έχει αυτοτελή αχωμή (Α.Κ. 943 § 1 β')

✓ αμφ. ο εναχόμενος (=κατά τίνος χειρίζεται η αχωμή)

α) είτε κατά του τρίτου ή των διαδόχων του / κατά του οφειλέτη / και τα και των δυνάμεων

β) είτε κατά του τρίτου και των διαδόχων του

✓ αίτημα της αχωμής → η διάρρηξη της απαλλοτριώσεως

✓ ο τρίτος μπορεί:

α) να αρνηθεί τη βάση της αχωμής

β) να αντιτάξει ενστάσεις που έχει προωπιδά κατά του εναχόντος δανειστή

* όχι ενστάσεις από τη σχέση του με τον οφειλέτη

✓ κρατούσα γνώμη → ολική διάρρηξη της απαλλοτριώσεως

✓ αμφ. οι συνέπειες της αποδοχής της αχωμής, αναφορικά με τη φύση που της αναγνωρίζεται

↳ κατά τις 2 πρώτες γνώμες η απαλλοτρίωση δεν ανατρέπεται, αλλά δημιουργείται η δυνατότητα του δανειστή να προβεί σε αναχυστική εκτέλεση του απαλλοτριωθέντος

↳ κατά την 3η άποψη ανατρέπεται η απαλλοτρίωση

• ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ :

- ✓ ο διαρρήξας δεν ικανοποιείται προνομιακά
- ✓ οι λοιποί δανειστές του οφειλέτη, εφόσον αυτοί έχουν συμπροσβάλλει την απαλλοτριώση → έχουν δικαίωμα αναγκασίας και ικανοποιούνται σύμφωνα με τον διαρρήξια δανειστή (Α.Κ. 943 § 1 β')
- ✓ το τυχόν απομένον μετά την ικανοποίηση των δανειστών → αποδίδεται στον τρίτο
- ✓ οι περισσότεροι δανειστές δεν βρίσκονται μεταξύ τους σε σχέση ενεργητικής εις ομόληρον ενοχής έναντι του τρίτου
- ✓ ο τρίτος υποχρεούται μόνο μία φορά να προβεί σε αποκατάσταση
- ✓ αν γίνει διαρρήξη από ένα δανειστή → αποσβέννεται το δικαίωμα διαρρήξεως των άλλων δανειστών
- ✓ αμφ. αν το δικαίωμα διαρρήξεως των άλλων δανειστών αποσβέννεται, αν ο τρίτος ικανοποιήσει έναν δανειστή
- ✓ η διαρρήξη δεν ενεργεί μεταξύ απαλλοτριώσαντος οφειλέτη και τρίτου → οι μεταξύ τους σχέσεις ρυθμίζονται βάσει της αρχικής τους σχέσης
- ✓ αν με τη διαρρήξη ικανοποιηθήμε ο δανειστής → αποσβέννεται η απαίτησή του εναντίον του οφειλέτη
- ✓ Α.Κ. 944α' → μεταξύ του τρίτου και των ειδικών διαδόχων του → δημιουργείται παθητική εις ομόληρον ενοχή
- ✓ εφόσον το δικαίωμα διαρρήξεως είναι παρεπόμενο της απαίτησεως του δανειστή → μόνο με την απαίτηση μπορεί να συμμεταβιβασθεί
- ✓ ο καλόπιστος τρίτος (= που δεν γνώριζε τον λόγο του απαλλοτριώσαντος οφειλέτη) ευθύνεται μόνο κατά τις Α.Κ. 904 επ. (Α.Κ. 943 § 2)
- ✓ Α.Κ. 945 β' → οι διάδοχοι τρίτου από χαριστική αιτία ευθύνονται ανάλογα με το αν είναι καλόπιστοι ή κακόπιστοι